

Парламентът оспорва направения от Съвета избор на правно основание, тъй като член 349 ДФЕС не е правна основа на всички приети мерки, а само на тези от тях, които представляват дерогиране на прилагането на правото на Съюза в Майот. Обжалваният регламент обаче урежда и въпроси относно общата политика в областта на рибарството, както и за защита на общественото здраве, без тези мерки да са обосновани от особената структурна социална и икономическа ситуация в Майот.

Според Парламента разглежданият акт е трябвало в съответствие с различните уреждани от него въпроси да бъде приет на основание член 43, параграф 2, член 168, параграф 4, буква б) и член 349 ДФЕС, а не само на основание на последния член.

⁽¹⁾ ОВ L 354, стр. 86.

Жалба, подадена на 21 март 2014 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-133/14)

(2014/C 175/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: R. Lyal, W. Mölls и D. Martin)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Директива 2013/64/ЕС на Съвета от 17 декември 2013 година за изменение на директиви 91/271/ЕИО и 1999/74/ЕО на Съвета и на директиви 2000/60/ЕО, 2006/7/ЕО, 2006/25/ЕО и 2011/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета във връзка с изменението на статуса на Майот по отношение на Европейския съюз ⁽¹⁾,
- да се запази действието на Директива 2013/64/ЕС до влизане в сила на нова директива, приета на подходящо правно основание,
- да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията иска да се отмени Директива 2013/64/ЕС, която Съветът е приел на правно основание член 349 ДФЕС.

Комисията упреква Съвета, че е приел посочената директива, въпреки че тя е предложила този акт да се приеме на правните основания за отделните сектори, а именно член 43, параграф 2, член 114, член 153, параграф 2, член 168 и член 192, параграф 1 ДФЕС.

Тя счита, че в съответствие с целта и задачата на обжалваната директива, член 349 ДФЕС не може надлежно да бъде използван като правно основание. Член 349 ДФЕС се прилага само когато се извършва дерогация от принципа за прилагане на първичното право по отношение на най-отдалечените региони, така както е посочено в член 355, параграф 1 ДФЕС. Без да извършва дерогация от договорите обаче разглежданата директива само изменя вторичното право, за да отговори на положението, създадено от промяната на статуса на Майот. Това тълкуване се потвърждава не само от текста на член 349 ДФЕС, но също така от системата от правни основания по договора, както и от историческата основа на този член.

⁽¹⁾ ОВ L 355, стр. 8.